

Posudek oponenta bakalářské práce

Název bakalářské práce: Vztah vědy a umění ve filosofii Jana Patočky

Autorka: Natálie Dvořanová

Vedoucí bakalářské práce: PhDr. Miloš Ševčík, Ph.D.

Oponent bakalářské práce: Mgr. Ondřej Dadejčík, Ph.D.

Bakalářská práce Natálie Dvořanové si klade ve svém žánru ambiciózní cíl, jímž je „prozkoumání Patočkova pojetí vědy a umění jakožto dvou způsobů chápání reality, a jejich vzájemného vztahu“. (s. 5) Autorka postupuje následujícím způsobem, nejprve představuje Patočkovu rozdělení dvou epoch: umělecké a estetické, aby pak přešla (1) k Patočkově reflexím vědy a techniky v rámci vývoje západní civilizace jako ústředním faktorům ovlivňujícím charakter současné společnosti a (2) způsobu, jakým na důsledky tohoto vývoje reaguje podle Patočky právě umění. Autorka též slibuje další komparace, a to mezi umění a vědou na jedné straně a filozofií na straně druhé. (s. 7)

Práce má sice čistě komparativní plán, nicméně s ohledem na zpracovávaný materiál, v tomto případě předpokládá velké množství nesnadné interpretační práce. Patočkovy názory na povahu, stav a roli obou srovnávaných jevů je třeba vyvozovat z řady studií a esejů, obě témata – jak se autorce částečně podařilo doložit – se vzájemně podmiňují a podepírají. Patočka neposkytuje v tomto ohledu prosté, instrumentálně snadno využitelné definice. Právě proto je obecně obtížné překládat Patočkovy často sugestivní formulace, resp. vykročit za hranice jeho jazyka směrem k naplnění vlastních (interpretačních) cílů, což se myslím projevilo i na posuzované bakalářské práci.

Autorka deklarovaný postup práce naplňuje, ale pravděpodobně vzhledem k uvedeným obtížím se omezuje na dlouhý sled Patočkových výroků s oběma tématy souvisejících, s častým opakováním a často bez potřebných syntéz, jež by text členily a činily jej srozumitelnějším. Obvykle má argumentace jednorozměrnou strukturu: autorka rozlišení uvede „jak v této kapitole uvidíme“, pak uvedené rozlišení zopakuje s odkazem na Patočku a s použitím jeho formulací, aby v dalším kroku zrekapitulovala dosavadní postup „jak jsme viděli v předchozí části“. Patočkovy úvahy o vědě a umění jsou tedy spíše opatrně popisovány, než aby byly propojovány a centrální vztah vynášen na povrch. Celý text je tak obtížné sledovat, neboť mu schází postupné, kumulativní obohacování argumentace. Nejdále se autorka k takto naznačenému ideálu dostává dle mého názoru v části čtvrté (s. 32–41), kde navzdory výše uvedeným rysům překračuje jednorozměrnost své argumentace a ukazuje komplexitu vzájemných vztahů mezi zkoumanými obory lidské činnosti (vědou a uměním).

Bakalářská práce Natálie Dvořanové je psána s občasnými gramatickými chybami (místo hrubými, např. již druhá věta hlavního textu, s. 7) a čas od času by větám prospěla pozornější formulace. Přesto se domnívám, že její autorka sleduje předem srozumitelný a legitimní cíl a do významné míry jej naplňuje, tzn. dochází ve výše uvedeném závěrečném srovnání k jasné formulovaným závěrům. Z tohoto důvodu doporučuji práci k obhajobě. Vzhledem k výše uvedenému a ve srovnání s ostatními pracemi, jež jsem mohl v tomto roce posuzovat, navrhuji – v případě úspěšné obhajoby – hodnotit tuto bakalářskou práci stupněm **dobře**.

V Praze 18. 6. 2016

Ondřej Dadejík